

Andragerne omtale, at disse Forhold have givet Anledning til flere Retsfager, der dels ere afgjorte ved Forlig, dels endnu ikke paakjendte, medens der i en af dem er faldet Dom. En Udvalget tilfillest Udskrift af denne Dom er saaledes lydende:

Udskrift

af Rougsø, Sønderhald og Østerlisberg Herreders Domprotokol, forsaavidt angaar den i Politifag Nr. 301, 1880:

Fiskerieier S. Ostenfeld af Randers kontra Husmand Poul Christensen (Rytter) og Indsidder Bertel Jensen, begge af Åsentoft, den 27de December 1880 affagte

Dom:

Efter hvad der af Klageren Fiskerieier S. Ostenfeld i Randers er anbragt, antraf han afvigte 27de September om Åstene Kl. omtrent 11^{1/2} de Indklagede Husmand Poul Christensen (Rytter) og Indsidder Bertel Jensen, begge af Åsentoft, især med at fiske i Gudenaens Hovedløb mellem den ham tilhørende Løgegaard og Randers ca. ¹/₄ Mil nedensfor Løgegaarden, og da han formener, at der herved ligesom ved deres Forhold den 6te Oktober d. Å. om Morgenen, da de af hans Folk bleve antrufne fiske i nævnte Hovedløb, have gjort Brud paa den ham tilkommende Ret til Fiskeri i Gudena, paaftaar han dem under denne Sag herfor straffede og paalagte foruden Udredelse af Sagens Omkostninger stadestøst at betale ham i Erstatning, derunder for Udgifter til Folke- og Baadlei, ialt 49 Kr. 75 Ore, hvorhos han endelig har nedlagt Paaftand om, at de af Indklagede benyttede Garn tilkjendes ham eller konfiskeres.

De Indklagede, der ingen særlig Indsigelse have fremsat imod, at det den 6te Oktober Forefaldne, som ikke ommeldes i Klagen eller den hertil sig sluttende Retsindtælbelse, inddrages under denne Sag, procedere til Frisindelse med Tillæg af Sagens Omkostninger.

De have indrømmet til de af Klageren angivne Tider at have med Baad været paa Fiskeri i Gudenaens Hovedløb, og naar de med Høvedelse af, at de da ligesom mange Gange ellers itkun fiske med de saakaldte Maletrøge, særlig have benegtet at have benyttet Drivgarn, maa det ved de afgivne Vidneforklaringer anses for givet, at de ialtsald den 6te Oktober fiske med saadant Garn. Det er herefter in confesso, at de Indklagede have fisket tildels med Drivgarn i tidmeldte Hovedløb, og Spørgsmaalet bliver derfor alene, om de, saaledes som de bestride, og hvorpaa deres Frisindelsespaastand ubelukkende støtter sig, derved have begaaet noget Lovstridigt, som det tilkommer Klageren at paalage.

At dette efter det Foreliggende maa statueres, skjønnes utvivlsomt, idet de Indklagede paa deres Side som Hjemmel for deres Fiskeriet itkun have kunnet paaberaabe sig, at Fiskeriet i Gudenaen i Almindelighed skulde være frit og tilladt Alle og Enhver, hvilket staar i bestemt Strid med Lovgivningen sfr. 1—10—42, medens Klageren paa sin Side som særlig Udkomst for sig til tidt-nævnte Fiskeri har produceret: navnlig Udskrift af et til ham under 12te Marts 1879 af den daværende Eier af Frisenwold Fiskegaard udstedt og 3die April s. Å. uden Bemærkning thinglæst Skjøde, hvori blandt Andet overdrages ham den „dertil hørende Rettighed til Fiskeri i Gudena og Randers Fjord indtil dennes Udløb“, hvorhos det hedder i Skjødet, „at Eneretten til Fiskeri i Gudena jaavel i min Besiddelsestid, som tidligere er udøvet fra et Punkt, beliggende ca. 3,000 Alen ovenfor Løgegaarden indtil Randers Fjord“, og „at Hovedlagfiskeriet i Randers Fjord isølge kongeligt Skjøde af 11te November 1684 naaer tværs over Fjorden med Opfiskning paa begge Sider, samt Midtstrømsfiskeri til Udbyhøi.“

Imod Gyldigheden af dette Skjøde have de Indklagede som Følge af, at de udebleve i det Retsmøde, hvor Udskriften af det fremlagdes, og i hvilket Sagen opløses til Dom, ingen Indsigelse fremsat, men der findes, tilmed naar henjes til Indholdet af en inden disse Herreders Ret 12de December 1797 affagt Dom i en Sag mellem Frisenwolds Fiskegaards daværende Eier og nogle Beboere i Uggelhusene, i hvilken Dom der tilkjendes Fiskegaardens eller Løgegaardens Eier „Forret til at fiske midtstrøms eller i Seilbybet fra bemeldte Løgegaard ned til Udbyhøi.“ — saameget mindre Grund til ikke at tage Skjødet tilfølge forsaavidt i denne Sag.

I Henhold hertil ville de Indklagede for det af dem udøvede uberettigede Fiskeri være at anse med en arbitrar Straf, sfr. Lovens 1—10—25, der passende findes for hver især at kunne fastsættes til en disse Herreders Politikasse tilfaldende Mult = 15 Kr. Da det imod deres Benægtelse ikke er godtgjort, at de — bortset fra 4 formentlig værdiløse Skaller — af Fiskerierne den 27de September og den 6te Oktober har havt andet Udbytte end en Løgeørred, som de have, uden at Klageren har oplyst Andet, ansat til 6 Pd. og vurderet til 75 Ore pr. Pd., ville de itkun have at udrede i Erstatning dennes Værd = 4 Kr. 50 Ore, idet derhos specielt bemærkes, at der ikke af Klageren er fremsøgt Noget, hvorefter de Indklagede kunne belastes med hans Udgifter til Baad- og